

VI. LLENGUATGES D'ESPECIALITAT I TERMINOLOGIA

LLENGUATGES D'ESPECIALITAT I TERMINOLOGIA

Objectius

- Aconseguir un domini receptiu i productiu de la llengua quant als textos instructius a l'àmbit educatiu.
- Desenvolupar criteris que permeten l'apropiació del lèxic específic de les diverses àrees del coneixement.
- Conèixer els mecanismes i les fonts de referència per a generar la terminologia pròpia de la matèria.
- Conèixer els diferents tipus de lletra per poder fer-ne un bon ús en el nostre àmbit acadèmic.

INTRODUCCIÓ

Activitat 0

Llegiu atentament els textos següents:

A)

Camamilla. *Matricaria chamomilla*.

La camamilla és un remei polivalent i s'empra en infusió, banys, bafors, compreses, irrigació i pomada. La infusió de les flors combat les digestions difícils, la falta d'apetit, mals de cap, la insolació, la neuràlgia i la grip. En ús extern calma les irritacions de la pell i dels ulls. La infusió de camamilla és una medicina i, per tant, no s'ha de prendre habitualment, perquè en aquest cas pot produir nerviosisme i mareig.

B)

Axonometria *f* geom Mètode de representació de les figures de l'espai. En aquest sistema hom pren un trièdre trirectangle com a referència i determina cada punt de l'espai per les seves projeccions ortogonals damunt els plans del trièdre. Després hom projecta sobre el pla del dibuix la figura formada pel trièdre. És útil, per a fixar bé la posició de la figura a l'espai, de dibuixar les interseccions dels plans del trièdre amb el pla de dibuix. Aquestes rectes d'intersecció són anomenades traces. Per a determinar les projeccions d'un punt convé de graduar els eixos, és a dir, senyalar sobre cadascun projeccions d'unitats iguals (per exemple, centímetres). La graduació dels eixos és feta per mitjà de l'abatiment dels plans del trièdre. Si el pla de dibuix és igualment inclinat respecte als tres eixos, la projecció és anomenada isomètrica. Hom la reconeix en el fet que les projeccions dels eixos formen entre els angles iguals de 120°. La projecció isomètrica és emprada sovint en la representació d'edificis. Un cas particular important de l'axonometria és la perspectiva cavallera.

C)

Ciència i ideologia

Ja a l'any 1965, un dels hereus de l'Escola de Frankfurt, Jürgen Habermas, reformulava el concepte weberian de "racionalitat", i en un remarcable escrit d'homenatge crític a Herbert Marcuse analitzava el nou paper de la ciència i de la tècnica en tant que "ideologia". Segons Habermas, la vella utopia religiosa d'una terra promesa cedia el lloc a una promesa "crònica" de felicitat basada en el progrés

científic i tecnològic. Però Habermas plantejava ja la dificultat que les informacions estrictament científiques pogueren arribar plenament a la societat civil si no era pel biaix de la seua aplicació tècnica. És a dir, sota forma de saber tecnològic o com a empremta esborrable de l'acció de l'aparell escolar-universitari. I tot i així, calia defensar-se del mite de l'objectivitat científica, de la idea de la negació de la ideologia dins del discurs científic. De fet, com il·lustraria pocs anys després Lévy-Leblond en un assaig crític sobre la ideologia en la física contemporània, els elements ideològics anaven ensems amb els components "pròpiament científics" amb els quals coexistien en la pràctica real de la ciència que la ideologia sosté i condiciona.

Per tal d'aprofundir un poc en el tema voldria analitzar ací el cas de les ciències de la vida, de la biologia, tema que des de fa anys ha retingut d'una manera especial el meu interès dins del camp d'anàlisi de les relacions entre ciència i ideologia.

Tots hem vist com la biologia moderna s'ha afermat en les darreres dècades com una ciència triomfant. S'ha parlat i es parla, amb raó, de l'era de la biologia": els avanços i els descobriments científics en el camp de les ciències de la vida, iniciats a la dècada dels 60, estan donant ja a moltes societats nous instruments i tècniques (biotecnologies) que hi exerceixen i exerciran cada volta més una influència directa.

La ideologia en la divulgació científica. Joan Senent.

Creieu que es tracta de textos científics? Per què?

I. LLENGUATGES D'ESPECIALITAT

Anomenem llenguatge d'especialitat, cadascuna de les varietats estilístiques (o registres) que la llengua adopta com a instrument de comunicació formal i funcional entre els especialistes d'una determinada matèria.

Amb el terme de llenguatge d'especialitat (o tecnolècte) es caracteritzen aquelles varietats que posseeixen una terminologia ben establerta amb la qual es pretén informar, amb el mínim d'ambigüitat i el màxim de rigor, sobre una àrea qualsevol del coneixement humà. Per això són tecnolèctes tant els llenguatges científics i tècnics, com els d'altres àmbits (món administratiu, comercial o jurídic), professions (fusters, dissenyadors) i fins i tot activitats de lleure (món dels esports, etc.).

Es classifiquen atenent al grau d'abstracció: distingim entre els llenguatges professionals i els científicotècnics i dins d'aquests hi ha tota una gradació:

+ especificitat	llenguatge de la lògica i del càlcul algebraic
Alta formalitat	el de la física, química
+ tecnicismes	medicina, veterinària, enginyeries
Molts termes propis	dret, economia, lingüística

Els llenguatges d'especialitat, o llenguatges especialitzats, són subconjunts del llenguatge general caracteritzats pragmàticament per tres variables: la temàtica, les persones usuàries i la situació de comunicació.

En cada llenguatge d'especialitat determinat per la temàtica, podem distingir diversos graus d'abstracció, que duen a establir diversos estils discursius. Cada varietat estilística està determinada pel grau d'abstracció en què es presenta una temàtica o bé per l'estil que l'usuari d'un llenguatge fa servir segons el tipus de situació comunicativa a què ha de donar resposta. Segons Kocourek, podem distingir cinc classes o tipus d'especialitat, parant atenció en el seu grau d'abstracció (de més a menys):

- les ciències teòriques
- les ciències experimentals
- les tècniques
- les matèries enfocades des del punt de vista del consum
- les matèries enfocades des del punt de vista de la producció

Aquests llenguatges estan en relació d'inclusió respecte a la llengua general, ja que en formen part i hi estan inclosos, i en relació d'intersecció respecte a la llengua estàndard, amb la qual comparteixen característiques i mantenen una relació de transvasaments constant d'unitats i de convencions. També són un subconjunt de subcodis que en part coincideixen amb la llengua estàndard i en part en difereixen. S'usen en situacions de formalitat i estan condicionats per la temàtica, la intenció, el tipus d'interlocutors i la situació comunicativa.

Característiques d'alguns llenguatges d'especialitat:

<u>Llenguatge científicotècnic</u> Claredat en l'exposició Expressió clara i completa Precisió del vocabulari Ús de formes cultes del llenguatge Ús de símbols propis	<u>Llenguatge periodístic i publicitari</u> Moltes possibilitats segons temes i situacions Força narratiu en les notícies i les cròniques Originalitat dels autors i estil personal Caràcter apel·latiu de la publicitat
<u>Llenguatge jurídic i administratiu</u> Es manifesta en lleis, decrets, ordres, etc. Termes i fraseologia específica	<u>Llenguatge literari</u> Intenció bàsicament estètica Ús de recursos estilístics

Activitat 1

Digueu a quin llenguatge d'especialitat pertany cadascun dels textos següents:

A)

El projecte (educatiu de l'institut) s'elaborarà a partir de l'anàlisi prèvia de les necessitats específiques de l'alumnat i del context escolar, socioeconòmic, cultural i sociolingüístic de l'institut. Aquest ha de garantir que la intervenció pedagògica siga coherent, coordinada, progressiva i assumida pel conjunt de la comunitat escolar del centre.

En els municipis de predomini lingüístic valencià, que figuren en l'article 35 de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, tots els centres aplicaran un o més d'un dels programes d'educació bilingüe. Així mateix als centres dels municipis de predomini lingüístic castellà que reben alumnes majoritàriament de municipis de predomini lingüístic valencià, també els serà d'aplicació el que s'ha esmentat anteriorment.

B)

Ara tenen al seu abast la calefacció del futur.

Una calefacció econòmica i ecològica.

Som l'única empresa que fabrica i instal·la sense cap tipus d'obra.

Pensen en la comoditat que els aportarà el nou sistema ECOCALOR pel seu preu i per la seua netedat.

Per tant no ho dubte, doble ECONòmic, doble ECOlògic.

ECOCALOR l'amic de la llar.

C)

Els primers PC només disposaven d'una o de dues disqueteres per a discos flexibles de 5,25" i 360 kb de capacitat. En l'actualitat, els disquets són de 3,5" d'amplària, més rígids i segurs, i tenen una capacitat de 720kb o d'1,44 MB, segons que siguen de doble densitat (DD) o d'alta densitat (HD), encara que els DD ja estan obsolets. Per a guardar la informació, els disquets es basen en la propietat que tenen certs materials de quedar imantats quan estan afectats per camps magnètics generats per corrents elèctrics. Els bits queden representats per la polaritat positiva o negativa de les partícules magnètiques de què està format el disquet. Per això, els disquets es veuen afectats per la temperatura, la humitat, els cops, la pols i, sobretot, pels camps magnètics.

D)

L'ozó és un gas que té efectes nocius sobre els éssers vius, però al mateix temps és bàsic per a la vida del planeta.

La capa d'ozó present a l'estratosfera exerceix una funció importantíssima: absorbeix els rajos ultravioleta (UVA) provinents del sol, deixant que només n'arribe una xicoteta part a la superfície terrestre.

Si es produïra una disminució de l'escut protector de l'ozó, els rajos ultravioleta resultarien molt perillosos per a les persones, perquè poden provocar malalties greus de la pell, així com per als vegetals, perquè obstaculitzaria el seu desenvolupament natural.

Activitat 2

Aquí teniu una mena de travessa científica. Intenteu resoldre-la.

1. Què es un guilleume?
2. Què vol dir lamel·libranqui?
3. Què és el GICLER?
4. Què vol dir pantalla de plasma?
5. Què és el Pinatubo?
6. A què anomenem Big Bang?
7. Què és AZT?
8. Què és el Yanaka?
9. Què significa fecundació in vitro?
10. Què és la GDNF?
11. Què és el Tapajos?
12. Què és una planta transgènica?
13. Què és l'efecte hivernacle?
14. Què és la Salyut?

II. PARAULES I TERMES

Des del punt de vista formal, allò que bàsicament caracteritza els llenguatges d'especialitat és el vocabulari, que té com a unitat bàsica el *terme*. Lingüísticament un terme és una unitat lèxica emprada amb un significat unívoc en una ciència o una disciplina determinada per tal d'evitar una correspondència equívoca entre el concepte i la seua expressió.

Un terme pot ser un element lèxic (aminoàcid, geografia, mitjana); un sintagma (teorema de Pitàgores, llei d'Ohm) o més d'un element lèxic (6- desoxi-/mannosa).

II.1 Tipus de termes

Se solen classificar segons diversos punts de vista: forma, funció, significat i procedència lingüística.

A) Des del punt de vista formal, es classifiquen en diferents grups d'acord amb els criteris següents, no excloents entre si:

Segons el nombre de morfemes:

Simplex: *llej, marc, terme*.

Complexos: *legal, marcador, terminal*.

Segons el tipus de morfemes que formen un terme complex:

Derivats: *legal, il·legal*.

Compostos: *microprocessador*.

Els termes complexos poden ser formats per una combinació de paraules:

Sintagmes terminològics: *llej de procediment administratiu, processador de textos*.

Termes aparentment simples, però d'origen complex.

Sigles: *IVA* (impost sobre el valor afegit).

Acrònims: *termcat* (terminologia catalana).

Formes abreujades: *profe(ssor)*

B) Des del punt de vista funcional, es classifiquen en les mateixes categories gramaticals que el lèxic comú: substantius, adjectius, verbs i adverbis. Les conjuncions, les preposicions, els articles i els pronoms no tenen caràcter terminològic.

C) Quant al significat, els termes es poden classificar segons el tipus de conceptes que denominen. De la interacció entre conceptes obtenim diversos tipus de relacions, de processos i d'estats que se'n deriven, que també són conceptes. Hi ha quatre grans classes conceptuals:

Els objectes o les entitats (noms): *mecanisme*.

Els processos, les operacions, les accions (verbs): *mecanitzar*.

Les propietats, els estats, les qualitats (adjectius): *mecanitzable*.

Les relacions (adjectius, verbs): *mecanitzat*.

D) Respecte la procedència lingüística, els termes poden haver estat creats a partir de les regles del mateix codi (calcs: gasoducte, circuit integrat), o manllevats d'un altre codi o subcodi (manlleus: garatge, gaspatxo).

Activitat 3

Classifica les següents paraules o termes segons el camp específic al qual pertanyen:

al·legació, base de dades, xec, analgèsic, fluid, temperament, desinència, anió, monema, subhasta, base, sordina, contracte, compressor, ratolí, coherència, àtom, còndil, arpegi, estoc, bit, motor, ordenança, predicatiu, duròmetre, nucli, bombarda, diligència, eritròcit, faristol, hisenda, electricitat, endeutar, acord, saluda, pols, fluctuació, atribut, argent, peltre, llei, adverbí, rinitis, borsa, tub, obertura, xip, mecànica, verola, filtre de pantalla, impugnació, maquinari, disquet.

<u>Medicina</u>	<u>Enginyeria</u>	<u>Informàtica</u>	<u>Lingüística</u>

<u>Economia</u>	<u>Química</u>	<u>Música</u>	<u>Administratiu</u>

Activitat 4

Construïu termes complexos a partir dels termes que hi ha a continuació.

elèctric	
zoo	
auto	
crono	
geo	
metro	
morfo	
termo	
poli	

Activitat 5

Subratlleu els barbarismes i les altres incorreccions de les frases següents i escriviu al costat la forma correcta.

- Quin és el teu hobby?
- El barri envaït per l'smog.
- Una pel·lícula de suspense.
- He estudiat la història de les Creuades.
- L'han d'operar de varius.
- Un bistec amb salsa maonesa.
- Cantaven a l'unissó.
- És llògic que el viatges espacials siguen costosos.
- Un consultori metge.
- La temperatura del mitjà ambient era de 15 graus centigraus.
- M'ha donat malament el canvit.
- Sí que el donà (a tu) el baló ràpidament.
- Dos vegades hi he anat, i no l'he trobada.
- Jo anave l'altre dia a prop de ta casa.
- La Soletat m'ha ensenyat el planell de la ciutat.

Activitat 6

Com s'aprecia que les següents paraules no pertanyen a la nostra llengua?

- Acordeon, busson, cinturón.
- Ajedrez, almeja, concejal.
- Bombilla, calderilla, camilla.
- Acidés, estupidés, idiotés.

III. NEOLOGIA

«– Un mot per a cada cosa?

– Els diccionaris serien interminables. Hi ha tantes “coses”
que ni tan sols són coses.»

Activitat 7

Sabrieu dir el significat del mot *neologia*, atenent a la seua etimologia?

Tothom entén per **neologisme**, de forma intuïtiva, aquella paraula nova que una llengua necessita per a un nou concepte: *un ordinador, un sistema operatiu...*

III. 1. Tipus de neologismes

Segons la forma com han estat generats, en poden trobar de diversos tipus¹:

neologisme	tipus	també se'ls coneix per
de creació	a. El de forma : una nova paraula.	calc
de transferència	b. El de significat : una paraula que ja tenim adquireix un nou significat.	
	c. El manlleu : traspassem una paraula d'una altra llengua.	manlleu (o préstec)

Dit d'una altra manera:

a. calc formal (de creació)	ang. <i>integrated circuit</i> ; circuit integrat
b. calc d'equivalència (de transferència)	ang. <i>memory</i> ; memòria
c. manlleu	no adaptat: ang. <i>software</i> ; software adaptat: ang. <i>football</i> ; futbol

Cal observar, però, que tot neologisme no sempre és un calc o un manlleu: podem tenir paraules noves sense cap influència d'una altra llengua. Definim-los:

¹ Seguim la classificació d'Auger i Rousseau.

a. El neologisme de forma

És una paraula nova: *televisió* o *telèfon*. El neologisme entra en la llengua i arriba un moment en què els diccionaris es veuen obligats a recollir-lo. Es formen sempre a partir d'elements de la pròpia llengua, de llengües cultes antigues (llatí, grec) o també de llengües actuals (francès, anglès, etc).

S'hi utilitzen bàsicament dos procediments:

1. El més important és la **derivació**. Del terme nou, el substantiu *telèfon* hem generat amb el sufix *-ar* el verb *telefonar*. Tot i que aquesta creació ha estat paral·lela en altres llengües, cal parar atenció i no 'imitar' també les paraules derivades i fer, per exemple, *telefonejar* per imitació del castellà *telefonar*. Cada llengua té unes partícules pròpies i genuïnes.

Un tipus de derivació l'analògica, que permet generar nous termes a partir de la imitació d'altres nous. Així, *aqüeducte*, i *viaducte* han fet aparèixer per gasoducte i oleoducte. Cal recordar especialment la biologia, la química, la botànica, la zoologia on hi ha sufixos molt rendibles com ara: *-itis*, *-àlgia* o *-oides*, *-oïdeus* o *-ós*, *-hídric*, *-urs*, *-ona*...

2. El segon procediments és la **composició**, que consisteix a agafar dos mots independents per ajuntar-los i formar un compost; així tenim per exemple *comptagotes*, que des del punt de vista de formació lingüística és format per dos components: *compta* (forma del verb *comptar*) i *gotes* (forma plural del substantiu *gota*). La composició inclou sintagmes: *agulla de cap* o *circuit integrat*.

Un tipus especial és la que uneix dos elements savis grecollatins: *telegrama*, *fotografia*. Aquests formants no tenen existència individual en la llengua i només existeixen per a aquesta funció.

b. El neologisme de sentit

És a dir, una paraula ja existent pren un significat nou, diferent del que tenia anteriorment. Per exemple *memòria*, facultat de recordar, que s'utilitza per a esmentar, en primer lloc, aquella facultat que tenen per a recordar certs dispositius electrònics i, finalment, acaba per donar nom a aquells dispositius i entra en el diccionari una nova accepció en la mateixa entrada del diccionari: dispositius electrònics que emmagatzemen la informació. El mateix tindriem amb *canal*, *receptor*, *recerca*...

No sempre l'origen de la creació correspon a la nostra llengua: la creació de *memòria* té l'origen en l'anglès *memory*. La utilitzem perquè és còmoda, encaixa en la nostra estructura lingüística i té sentit. Però no tots els calcs tenen tanta coherència. Observem els mètodes de què disposem:

1. Un terme passa de la llengua general a un camp especialitzat: *conjunt*, *força*, *resistència*, *eix*...

2. Un terme passa d'un camp especialitzat a altre: *processament* passa del dret a la informàtica; *memòria* de la psicologia a la informàtica...²
3. Més estranyament un terme passa de la llengua especialitzada a la general: *enfocar* de l'òptica i s'ha generalitzat en *enfocar un problema*; *desfasar* de la física a *una persona desfasada*. Sempre, però, amb un important canvi semàntic.

c. El manlleu³

És la incorporació d'un mot, amb significat i forma, a la llengua pròpia ja que no trobem una paraula adequada ni cap possibilitat de creació. El fem servir com si fos de creació pròpia. Alguns autors parlen de préstec, partint de la idea que la llengua d'origen el "presta" a l'altra.

El manlleu no sempre obeeix a una necessitat. De vegades és la pressió o la influència o la importància d'algunes llengües que generen molta terminologia (l'italià en música, el francès en alimentació o l'anglès en informàtica i telecomunicacions). Aquests termes sempre són considerats com 'forasters' i solen sofrir transformacions per a adaptar-los a la nova llengua. No obstant això, tenim casos com ara *hardware*, *software*, *feedback* acceptats internacionalment i, tot i que disposem dels mots *maquinari*, *programari* i *retroacció* aquests no tenen la mateixa difusió.

Hi ha qui considera que no se n'ha d'acceptar cap i cal buscar sempre solucions genuïnes, però hi ha conceptes que no admeten discussió: *pizza*, *mousse*... Són els denominats *xenismes*. *Whisky*, *cognac* en són dos ben clars. No podem traduir-los i, a més, tenen una acceptació internacional. No té sentit buscar una transformació (el castellà n'ha fet una: *güisqui*).

Cal remarcar que manllevem de cada paraula únicament una accepció, no tots els seus significats en la llengua original. Així *hardware* en anglès també significa *quincalla* però nosaltres mai no l'utilitzarem amb aquest sentit⁴.

Pel que fa a la forma hi ha partidaris de l'adaptació sistemàtica i partidaris de deixar-los tal com estan ja que és una mena d'internacionalització⁵:

- En tenim adaptats *futbol*, *iot*, *líder* (ang.), *garatge*, *xofer*, *bijuteria* (fr.), *xerés*, *gaspatxo* (cast.)... mentre que n'usem alguns de forma intacta: *casino*, *pizza*...
- A alguns els hem modificat lleugerament: l'accent, *hotel*, *càmping*, *òpera*; o les majúscules alemanyes a *lied* de l'alemany Lied.

La tercera postura, la intermèdia, és –com sempre?– la més raonable. Podem acceptar l'adaptació però potser cal deixar que la llengua mateix decidisca quins termes s'han d'adaptar i quins no: *imeil* o *correu electrònic*? D'altra banda, l'adaptació facilita la creació de noves

² *Braç* o *colze* tan corrents en mecànica són propis de la llengua general però també de l'anatomia. De vegades és difícil saber quin camp els utilitzà abans i és possible que hi haja creacions paral·leles.

³ En castellà *préstamo*, en francès *emprunt*, en italià *prestito*, en anglès *borrow* o *borrowing*.

⁴ Si encara l'utilitzem i no fem ús de *maquinari*.

⁵ Darrerament rep el nom de *globalització*.

paraules per procediments habituals (derivació i composició). Tenim *futbolista* però també tenim *pizzeria*.

Finalment cal dir que pot haver manlleus dins la pròpia llengua, és a dir, d'una varietat a una altra. Podem recuperar paraules antigues per tal de crear nous termes o podem usar paraules que només tenien una existència en algun dialecte o subdialecte⁶, i, fins i tot, podem manllevar paraules entre els diversos camps de coneixement.

Activitat 8

Penseu el nom de medicaments que empreu o conegueu. Molts tenen una etimologia clàssica (grega, llatina). Feu un llistat i intenteu veure quina és l'etimologia.

Activitat 9

Amb quines àrees del coneixement estan relacionades aquestes persones? Busqueu els adjectius que s'hi relacionen.

Descartes	Newton
Hipòcrates	Sòcrates
Homer	Pitàgores

Activitat 10

Assenyaleu si són manlleus o calcs els següents termes.

banc de dades	garatge	llançadora espacial
camí de ferro	gaspatxo	xerés
circuit imprés	líder	<i>apartheid</i>

Activitat 11

A quin tipus de neologisme pertanyen les paraules que hi ha a continuació?

desfasada (una persona)	protó
enfocar (un problema)	Renfe
futbol	telegrama
iot	

Activitat 12

Esmena les següents oracions utilitzant paraules genuïnes.

El *leader* de l'equip de *football* ha tret un *corner*.

El *yacht* del *magnate* romania al port mentre el seu *chauffeur* encara era al *garage* esperant-lo.

El *software* d'aquest equip no el deixa funcionar en condicions ja que el *hardware* no disposa de suficient RAM.

⁶ *Tendur*, és a dir, *taula de braser*, n'és un bon exemple.

Activitat 13

Digueu quins elements componen les paraules següents i el seu significat.

amfiteatre
antropomorf
artiodàctils
clorofòrmic
geografia
lepidòpter
macrofotografia
naumàquia
pentagrama
plutocràcia
polinomi
psoriasi

Activitat 14

Esmeneu els errors que trobeu al text.

La dificultat i l'especialització del hardware i del software va propiciar que durant anys fóra una àrea d'especialistes. L'expert Negroponte afirma que fa trenta anys usar un ordinador era com pilotar un aparell dels que van a la Lluna i que tan sols una minoria estava entrenada per a emprar aquells aparells. Dos fets provocaren més tard el que ara s'anomena informàtica de consum. En primer lloc, l'abaratiment dels personals computers i la facilitat d'ús i, en segon lloc, l'evolució cap a un hardware i un software molt més amigable per als usuaris. Cal dir que generalment els canvis informàtics són conseqüència de les successives revolucions electròniques. El trencament més significatiu va produir-se per la difusió per part de la casa Xerox d'unes novetats ara ja populars: el mouse i el diskette flexible.

Activitat 15

Dividiu-vos els mots que teniu a continuació i busqueu (o proposeu, si és el cas) una adaptació a la nostra llengua.

<i>aerobic</i>	<i>footing</i>	<i>ponting</i>
<i>bacon</i>	<i>forfait</i>	<i>poster</i>
<i>baffle</i>	<i>gas-oil</i>	<i>potpourri</i>
<i>béchamel</i>	<i>gay</i>	<i>punch</i> (beguda)
<i>best seller</i>	<i>ghetto</i>	<i>puzzle</i>
<i>bijouterie</i>	<i>gouache</i>	<i>rafting</i>
<i>biscuit</i>	<i>gourmet</i>	<i>ralenti</i>
<i>bricolage</i>	<i>graffiti</i>	<i>rally</i>
<i>bouillabaise</i>	<i>groggy</i>	<i>rappel</i>
<i>boulevard</i>	<i>groom</i>	<i>reprise</i>
<i>boumerang</i>	<i>handball</i>	<i>rimmel</i>
<i>bouquet</i>	<i>hardware</i>	<i>ring</i>
<i>brioche</i>	<i>hit parade</i>	<i>roule</i>
<i>brochette</i>	<i>hockey</i>	<i>roulotte</i>
<i>bulldozer</i>	<i>igloo</i>	<i>rugby</i>
<i>bungalow</i>	<i>impasse</i>	<i>sandwich</i>
<i>cash flow</i>	<i>interview</i>	<i>scanner</i>
<i>cassette</i>	<i>joker</i>	<i>sherpa</i>
<i>CD</i>	<i>kayak</i>	<i>slalom</i>
<i>chandail</i>	<i>KO</i>	<i>shock</i>
<i>chantilly</i>	<i>lasagna</i>	<i>show</i>
<i>charter</i>	<i>laser</i>	<i>sketch</i>
<i>check-up</i>	<i>leasing</i>	<i>spaghetti</i>
<i>chip</i>	<i>LP</i>	<i>spot</i>
<i>choucroute</i>	<i>Magazine</i>	<i>sprinter</i>
<i>clavicembalo</i>	<i>maillot</i>	<i>software</i>
<i>cliché</i>	<i>manager</i>	<i>sponsor</i>
<i>cloning</i>	<i>manchego</i> (formatge)	<i>squash</i>
<i>cocktail</i>	<i>marketing</i>	<i>stage</i>
<i>confetti</i>	<i>mazurka</i>	<i>suspense</i>
<i>corner</i>	<i>merchandising</i>	<i>sweter</i>
<i>crépe</i>	<i>modem</i>	<i>toner</i>
<i>curriculum vitae</i>	<i>master</i>	<i>trailer</i>
<i>derby</i>	<i>motocross</i>	<i>travesty</i>
<i>diskette</i>	<i>multimedia</i>	<i>travelling</i>
<i>doping</i>	<i>offside</i>	<i>tronchón</i> (formatge)
<i>dribbling</i>	<i>on line</i>	<i>vedette</i>
<i>élite</i>	<i>overbooking</i>	<i>vendetta</i>
<i>escaparartista</i>	<i>panty</i>	<i>vernissage</i>
<i>esthéticienne</i>	<i>parapente</i>	<i>walkie-talkie</i>
<i>euskera</i>	<i>parking</i>	<i>water</i>
<i>fan</i>	<i>peatonal</i>	<i>windsurf</i>
<i>ferry</i>	<i>pelotón</i>	<i>yen</i>
<i>flash</i>	<i>penalty</i>	<i>yo-yo</i>
<i>flashback</i>	<i>poncho</i>	

Activitat 16

Relacioneu els termes amb la definició corresponent.

ALÍPEDE	Nom genèric de les malalties del cor.
ARQUITRAU	Enduriment de les artèries.
ARTERIOESCLEROSI	Cementeri subterrani.
CARDIOPÀTIA	Que té ales als peus.
CATACUMBES	Estat psicològic que actua sense que l'individu se n'adone.
ESPECTRÒMETRE	De propietats medicinals basades en les plantes.
FITOSANITARI	Dolor muscular.
INCONSCIENT	Càlcul dels elements triangles plans i esfèrics.
MIODÍNIA	Nom propi de lloc.
PLECTRE	Aparell destinat a separar els diferents isòtops d'un element.
TOPÒNIM	Element arquitectònic que descansa sobre les columnes.
TRIGONOMETRIA	Estri per polsar les cordes d'alguns instruments.

Activitat 17

Feu un esquema dels continguts teòrics que heu vist.

BIBLIOGRAFIA BÀSICA

AAVV (1996): *Comunicar la ciència*, Bullent, València.

BESCÓS, M V i ROMERO, (1997): *Arrels Clàssiques del lèxic científic*, Castellnou, Barcelona, 1997

RIERA, (1992): *Manual de català científic*, Claret, Barcelona.